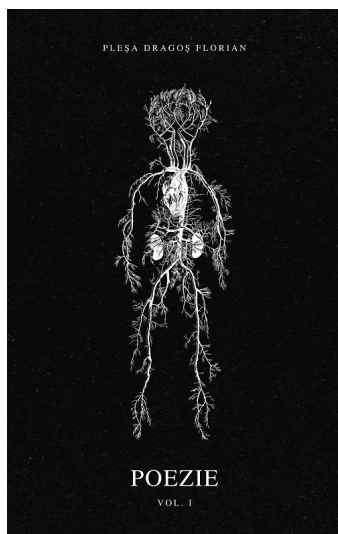

După lung timp de așteptare, chiar și pentru mine, am reușit să îmi public primul volum de poezie. Deocamdată, doar varianta online, dar sunt mulțumit și de această variantă, pentru că poate să ajungă la oamenii din toate colțurile lumii.

Am ales să public "Poezie - vol. I" pentru că am ajuns într-un punct în care sunt dezgustat de "artă". Artă pe care mulți pretind că o susțin și o trăiesc, respectiv cei care învârt milioane de euro pentru finanțarea proiectelor culturale, instituții culturale care nu se gândesc să promoveze persoanele cu adevărat talentate, ci doar "prieteni", indivizi care se îmbracă cu haine largi, care merg pe stradă fără să aibă vreo grijă și care își schimbă look-ul în fiecare săptămână, pretinzând că sunt actori, pictori, cântăreți, etc., "scriitori" care ar publica volume de poezii în fiecare zi doar ca să creadă lumea despre ei că nu stau degeaba și care vor să se lipească de cercurile culturale cu orice preț, regizori de film care sunt sprijiniți fără obiecții ca să își producă mizeriile și așa mai departe. Există oameni care caută atenție, care vor validări și pe care îi înțeleg. Doar că există și chirurghi care au nevoie de atenție și validare, însă ei nu se afișează public în combinezoane sau halate, purtând cu ei un stetoscop, un bisturiu sau vreun specul rectal și privindu-te cu aroganța unui personaj din filmele cu gangsteri. E doar un exemplu, cel cu chirurgia.

În ultimul timp am avut interacțiuni cu cei menționați mai devreme. Pe de altă parte, am văzut și oameni care trăiesc arta în forma ei pură, care poate fi dezbătută mai mult sau mai puțin. De fapt, acei oameni doar își trăiesc viața. Sunt autentici, simpli, nu vor să iasă în evidență și fiecare por de piele emană artă, tu bucurându-te împreună cu ei de frumos, urât, bucurie sau tristețe. Cei care au tot dreptul să își pună în descriere pe Instagram "artist" (pentru că, în ultimul timp, această descriere apare într-un mod abuziv și fără sens - mulți dintre acei "artiști" sunt doar pe rețelele de socializare, în fotografii, clipuri scurte, etc). Cei care nu spun și nu arată "cine sunt eu" și doar există așa cum sunt ei de fapt.

Mă bucur de realizările culturale ale unora și mă întristez de fiecare dată când văd că proiectele lor, mai abstracte și poate greu de înțeles de majoritate, nu primesc sprijin sau când mulți sunt lăsați în umbră de cei care nu au vreo legătură cu domeniul cultural. Poate că așa trebuie să fie, un rollercoaster în care fiecare se luptă să facă ce simte, folosindu-se de artă mai mult sau mai puțin, având impulsuri mai puternice sau mai slabe sufletului. Așadar, dezgustul vine din lungi și profunde interacțiuni cu cei care își pun masca de artiști sau susținători ai artei atunci când calcă pragul și pleacă de acasă. Volumul meu nu e un manifest, însă cei care se simt atacați în vreun fel pot decide dacă, de acum, vor mai purta acea mască sau nu. Pe ceilalți, vă admir, mă înclin, vă mulțumesc și vă dedic poeziile pe care le-am scris câteodată cu lacrimi în ochi și alteori cu zâmbetul pe buze.

Pentru a achiziționa cartea electronică, apăsați pe link-ul de mai jos

<https://books.google.ro/books?id=l69fEAAQBAJ&hl=ro...>

<https://play.google.com/store/books/details...>